1.

internitione. Omnem autem super
quem videritis thau: ne occidatis.
Et a sanctuario meo incipite. Ceperunt
ergo a viris senioribus qui erant ante
faciem domus. Lectio v.
Et dixit ad eos. Contamina
te domum et implete atria in
terfectis. Egredimini. Et egressi sunt.
et percutiebant eos qui erant in ci
vitate. Et cede conpleta remansi e
go. ruique super faciem meam et clamans
aio. heu. heu. heu. domine deus. ergo ne
disperdes omnes reliquias israel. ef
fundens furorem tuum super ierusalem.
Et dixit ad me. Iniquitas domus
israel et iuda magna est nimis valde.
[illegible]
[illegible] lectio vi.
[illegible]
[illegible] non mi
det. Igitur et meus non parcet oculus
neque miserebor. Viam eorum super ca
put eorum reddam. Et ecce vir qui
erat indutus lineis qui habebat
atramentarium in dorso suo. respon
dit verbum dicens. Feci sicut pre
cepisti michi. Et vidi. Et ecce in firma
mento quod erat super cherubin quasi la
pis saphirus et quasi species simili
tudinis solii apparuit super eam.
Et dixit ad virum qui indutus erat
lineis et ait. Ingredere in medio ro
tarum que sunt subtus cherubin et
imple manum tuam prunis ignis
que sunt inter cherubin et effunde super
civitatem. Ingressusque est in conspectu meo.
Cherubin autem. Per ebdomadam.
stabant a dextris domus cum
ingrederetur vir: et nubes implevit
atrium interius. Et elevata est gloria
domini desuper cherub ad limen domus.
Et repleta est domus nube. et atri
um repletum gloria domini. Et sonitus
alarum cherubin audiebatur usque
ad atrium exterius. quasi vox loquentis
dei. Cumque precepisset viro qui indu
tus erat lineis dicens. Sume ig
nem de medio rotarum [illegible]
[illegible]
rotarum. Et [illegible]
[illegible]
ignem qui erat inter cherubin.
Assumpsit et dedit in manu eius
qui erat indutus lineis. Qui accipi
ens egressus est. Et apparuit in che
rubin similitudo manus hominis:
subtus pennas eorum. Et vidi. Et ec
ce. iiii. rote iuxta cherubin. Rota
una iuxta cherub unum. et rota
alia iuxta cherub alterum. Species
autem rotarum erat quasi visio lapidis
crisoliti. Et aspectus earum
similitudo una. iiii. quasi sit ro
ta in medio rote. Cumque ambula

rent in .iiij. ptes gradiebant' non
reu'tebant' ambulantes. Sȝ ad locu͞
ad qu͞e ire declinabat que p'ma e
rat. sequebant' ⁊ cet'e nec reu'teba͞
tur. Et omne corpus eaꝝ ⁊ colla ⁊
manus ⁊ penne ⁊ circuli plena e
rant oculis in circuitu .iiii. rotaꝝ.
⁊ rotas istas uocauit uolubiles
audiente me. Quatuor au͞t faci
es habebat unum. Facies una fa
cies cherub. ⁊ facies s'c'da facies
hominis: ⁊ in t'cio facies leonis:
⁊ in .iiij. facies aquile. Et eleuata
su͞t cherubin. Ip'm animal e͞ q'd
uideram iuxta fluuium chobar.
Cumq; a͞bularent cherubin: ibant
pa'r ⁊ rote iuxta ea. Et cu͞ eleuare͞t
cherubin [illegible] exaltaren
tur de t'ra. n͞ residebant rote: s; ⁊
ip'e iuxta erant. Stantib; illis sta
bant: ⁊ cu͞ eleuatis eleuabantur.
Sp'c enim uite erat in eis. Et eg'
sa est gl'a dn͞i a limine templi. ⁊
stetit sup' cherubin. ⁊ eleuantia che
rubin alas suas exaltata su͞t a t'
ra coram me. Et illis egredientib;
rote quoq; subsecute su͞t. Et stetit
cherub in introitu porte domus
dn͞i orientalis. ⁊ gl'a dei isr'l erat
sup' ea. Ip'm est animal. q'd uidi
subt' d'm isr'l iuxta fluuium cho
bar. Et intellexi q'd cherubin eent.

iiij. uultus uni. iiii. ale uni. ⁊ si
militudo man' hominis sub alis
eoꝝ. Et similitudo uultuu͞ eoꝝ: ip'i
erant uult' quos uidera͞ iuxta flu
uium chobar. Et intuitus eoꝝ ⁊
impetus singl'oꝝ ante faciem sua͞
ingredi. Et eleuauit me sp'c. ⁊ in
troduxit me ad portam domus
dn͞i orientalem que respicit solis
ortum. Et ecce i͞ introitu porte .xx
v. uiri. ⁊ uidi in medio eoꝝ iezo
nia͞ filium azur. ⁊ felcia filium
banaie p'ncipes p'pli. Dixitq; ad
me. Fili ho͞is hij uiri qui cogitant
iniquitate͞: ⁊ tractant ↄsilium
pessimu͞ in urbe ista dicentes. No͞
ne dudum edificate su͞t domus.
hec e͞ lebes nos au͞t carnes. Ideir
co uaticinare de eis. uaticinare
fili hominis. Et irruit in me sp'c
dn͞i ⁊ dixit ad me. Loquere. Hec di
cit dn͞s. Sic locuti estis domus isr'l:
⁊ cogitationes cordis u͞ri ego noui.
Plurimos occidistis in urbe hac:
⁊ implestis uias eius interfectis. P'p
terea hec dicit dn͞s d's isr'l. Interfecti
u͞ri quos posuistis in medio eius
hii su͞t carnes. ⁊ hec e͞ lebes. Et e
ducam uos de medio eius. Gladiu͞
metuistis: ⁊ gladium inducam
sup' uos ait dn͞s d's. Et eiciam uos
de medio eius. daboq; uos in manu

cere ciuitatis ut uenirent: quia
iam parata sunt omnia. Quid hora
cene nisi finis est mundi? In quo ni
mirum nos sumus. sicut iam dudum
paulus testatur dicens. Nos sumus
in quos fines seculorum deuenerunt. Si ergo
hora cene est cum uocamur: tanto
minus excusare debemus a con
uiuio dei. quanto propinquasse iam
cernimus finem seculi. Ideirco autem
hoc conuiuium dei non prandium. sed
cena nominatur. quia post prandium
cena restat. post cenam uero conuiuium
nullum restat. Et quia eternum
dei conuiuium nobis in extremo pa
rabitur. rectum fuit ut non prandium.
Sed quis lectio viii. sed cena uocaretur.
per hunc seruum qui a patre
familias ad inuitandum mittitur.
nisi predicatorum ordo signatur? Ad
repellendum autem fastidium nostrum
iam parata sunt omnia: quia ad ab
stergendum mentis nostre teporem
in cena dei ille nobis singularis agnus
occisus est: qui tollit peccata mun
di. Et ceperunt omnes simul excu
sare. Excusantium causa subiun
gitur. cum protinus subinfertur. Primus
dixit ei Villam emi et necesse habeo
exire et uidere illam. Rogo te habe
me excusatum. Quid per uillam nisi
terrena substancia designatur? Ex

ire ergo uidere uillam. quia sola exte
riora cogitat. propter substantiam.
Et alter dixit. Iuga lectio ix.
boum emi quinque et eo probare
illa. Rogo te habe me excusatum.
Quid in v. iugis boum. nisi v. cor
poris sensus accipimus? Qui recte
quoque iuga uocati sunt: quia in
utroque sexu geminantur. Qui uide
licet corporales sensus. quia comprehen
dere nesciunt interna. sed sola exteri
ora cognoscunt. et deserentes intima
ea que extra sunt tangunt: recte
per eos curiositas designatur. Graue
namque curiositatis est uicium.
que dum cuiuslibet mentem ad in
uestigandum uitam proximi exte
rius ducit. semper ei sua intima
abscondit. Tunc iratus paterfamil
ias dixit seruo suo. Exi cito in
plateas et uicos ciuitatis et pau
peres ac debiles. cecos et claudos
introduc huc. Pauperes autem ac
debiles dicuntur. qui iudicio suo a
pud semet ipsos infirmi sunt. Nam
pauperes et quasi fortes sunt qui et positi
in paupertate superbiunt. Ceci uero sunt:
qui nullum ingenii lumen habent.
Humiliamini sub poten cap.
ti manu dei ut uos exaltet
in tempore uisitationis. omnem
sollicitudinem uestram proicientes in

eum. q̃m ipsi cura est uobis. R̄.

Homo quidã fecit cenam magnã ⁊ uocauit multos ⁊ misit seruũ suum hora ce ne dicere inuitatis ut uenirẽt quia omnia parata sũt aeuia. Bened.

Ā. Exi cito in plateas ⁊ uicos ciuitatis ⁊ paupes ac debiles cecos ⁊ claudos cõ pelle intrare ut impleatur dom̃ mea aeuia. Magnif.

Depreca coll. tione nr̃am q̃s dñe benignus exaudi: ⁊ qui[bus] supplicandi p̃stas affectum. [illegible]

[illegible] Accesserunt [illegible]

[illegible] publicani ⁊ peccato[res] [illegible]

[illegible] audirent illũ. Et rel.

[illegible]

tegra flagrat in corde. ⁊ tamẽ nõ monstratur in ope quia sol cum nube tegitur n̄ uidetur in terra. ⁊ tamen ardet in celo. Sic sic oc cupari caritas solet. ⁊ intus uim sui ardoris exegerit. ⁊ foras flam mas opis n̄ ostendit. s; quia nõ ad loquendũ temp̃ redit ur̃a me studia accendant ⁊ in tanto ampli⁹ loqui libeat q̃ntum hoc ur̃e mentes desiderabilius expec tant.

Audistis in Lco. viii.

Audistis in lectione euanglica fr̃es mei q̃a peccatores ⁊ publicani accesse rũt ad redemptorẽ nr̃m ⁊ non solum ad colloquendũ s; etiã ad conuescendũ recepti sũt. Q̃d uiden tes pharisei dedignati sũt. Ex qua re colligite. q̃a uera iustitia cõpas [illegible]

[illegible] pleruncq̃ q̃a [illegible]

Anno 1585

Register 3.

res existimant eos quoque qui iudi
cant. Quod uidelicet agentes et per dis
ciplinam subditos et per humilitatem
custodiunt semet ipsos. At contra
hii qui de falsa iusticia superbire
solent ceteros quosque despiciunt
nulla misericordia condescendunt ex quo
peccatores esse non credunt: eo dete
rius peccatores fiunt. Capitulum

Fratres existimo enim quod non
sunt condigne passiones hu-
ius temporis ad futuram gloriam que re
uelabitur in nobis. R. Quis ex nobis homo qui
habet centum oues et si perdiderit unam
ex illis non dimittit nonaginta nouem
in deserto et uadit ad illam que perierat
donec inueniat illam alleluia. Genes. V. Con
gratulamini michi quia inueni ouem
meam que perierat dicit dominus. Ps. Magnificat.

Protector in te sperantium. Collecta.
Deus sine quo nichil est uali
dum nichil sanctum multiplica super
nos misericordiam tuam: ut te recto
re te duce sic transeamus per bona tem
poralia. ut non amittamus eterna. Per.

In illo tempore. Dixit. Dominica iiii. secundum lucam.
ihesus discipulis. Estote misericordes sicut
et pater uester misericors est. Et reliqua.

Misericors est dominus. Leonis pape.
Super ingratos et malos uel
multiplici scilicet sua misericordia
qua etiam iumenta saluat. tempo
ralia bona largiendo. uel ad ce
lestia dona singulari gratia que e
lectos solum glorificat inspi
rando. Sed siue hoc siue illud siue
utrumque intelligas magna dei
bonitate fit. que nobis imitan
do permittitur si filii dei esse uolu
mus. Nolite iudicare: et non iudica
bimini. Hoc loco nichil nobis a
liud precipi existimo nisi ut ea
facta que dubium est ex animo
fiant in meliorem partem interpretemus.

Lectio vii. Quod enim
scriptum est. ex fructibus eorum
cognoscetis eos de manifestis
dictum est que non possunt animo
bono fieri sicut sunt supra uel b
lasphemie uel furta uel ebrieta
tes et si qua sunt talia de quibus no
bis iudicare permittitur. De gene
re autem ciborum qui possunt bono a
nimo et simplici corde sine uicio
concupiscencie fieri: quique indiffe
renter sumuntur prohibet apostolus
iudicari eos qui carnibus uesce

Stette Mantals Boeken aff Fochas
Wedt Pilatz og Pellosirienti Sorgner vdi Negerslatzdeim
Samptt Lapie Quittantie og Ddis Register pro Anno
1585.

bantur ab hiis qui se ab huiusmo
di alimentis temperabant. Lc. ix.
Qui manducat in quod non ma
ducantem iudicet. Ad hoc ꝑ
tinet quod alio loco dicit. Nolite
ante tempꝰ iudicare quoadusque
ueniat dñs qui et illuminabit
abscondita tenebrarum et manifes
tabit consilia cordium. Sunt autem
quedam facta media que igno
ramus quo animo fiant quia
bono animo et malo fieri possunt.
De quibus temerarium est iudica
re. maxime ut condempnemus. Hoc
autem ueniet tempꝰ ut iudicentur.
cum illuminabit dñs abscondita
tenebrarum: et manifestabit cogita
Omnes Capl'. tiones cordis.

[illegible]

miles.

a'. Estote ergo misericordes sicut
et pater uester misericors est dicit dñs.
Benedictus. a'. Mensuram bonam et confer
tam et coagitatam dabunt in sinum uestrum
alleluia. Magnif'. Da nobis coll'.
quesumus dñe ut
et mundi cursus pacifice nobis

tuo ordine dirigatur et ecclesia tua
tranquilla deuocione letetur. P.
Nr'. Cum turba Dñica v. Sec' lucã.
be irruerent ad ihesum ut audirent
uerbum dei. et ipse stabat secus
stagnum genezareth. Et rel'. Lc
Quia stagnum siue mare eid'.
presens seculum designat. dñs
secus mare stat. postquam uite la
bentis mortalium deuincens in ea
qua passus est carne stabilitatem
perpetue quietis adiuit. Turbarum con
uentus ad eum: gentium in fide
concurrencium typus est. De quibus ysaias. Venite ascendamus ad mon
tem dñi. Et uidit duas naues
stantes secus stagnum posite cir
cumcisionem et preputium significant.
[illegible] habebant.
[illegible] ipso nomine duas quas
[illegible]
seculi ad future uite tranquillitatis
qui ad soliditatem litoris uidendo
hoc est misericorditer uisitando puehit.
Piscatores autem descenderant. lc. viii.
derant et lauabant retia. Pis
catores sunt ecclesie doctores. qui
nos recte fidem comprehensos et de
profundo ad lumen elatos. quasi pis
ces littori sic terre uiuencium adue
hunt. Qui enim que talia retia piscan
cium sunt complexe predicancium dic

tiones. que eos quos ceperint in
fide ñ amittunt. Vñ ⁊ recia q̄i reti
nencia sūt uocata. Sꝫ hec recia iñ
laxant̃ in captura. m̃ lota plicam
tur. quia ñ omne temp̃ habile doc
trine. Sꝫ nūc exercenda lingua doc
toris. nūc sumet cura gerenda.
Ascendēs aūt in unam nauim q̄
erat symonis: rogauit eum ut a t̃
ra reduceret pusillum: ⁊ sedēs de
nauicula docebat turbas. Lc. ix.
Nauis simonis ē ecclia pri
mitiua. De qua paulus ait.
Qui enim operatus ē petro in aplatu
circūcisionis: operatus ē ⁊ m̃ inter
gentes. Bene una dicta q̄a multi
tudinis credenciū erat cor unum
⁊ anima una. De qua docebat t̃
bas q̄a de auctoritate ecclie usq̄
hodie gentes ad celor̄ regnum in
uitat. Ut cessauit aūt loqui: dixit
ad symonē. Duc in altum: ⁊ laxa
te recia ura in capturam. Qđ pri
mo rogauit symonē nauem a t̃
ra reducere pusillū significat tē
pate utendum uerbo ad turbas.
ut nec t̃rena eis ꝑcipiantur. nec
sic t̃renis in pfunda sacram̃tor̄
recedatur: ut ea penitus ñ intel
ligant. uel prius in proximis re
gionis gencium ꝑdicandum.
Fr̄s: quicunq; baptizati capl̃.

sumus. in xp̄o ih̄u. in morte ipsius
baptizati sum̄. consepulti enī su
mus cum illo in morte. a.
Ascendens ih̄c in nauim ⁊ sedens do
cebat turbas de nauicula ae via. Be
ned. a. Preceptor ꝑ totam noctē labo
rantes nichil cepimus ī uerbo autē
tuo laxabo rete. Magnif. coll.
Deus qui diligentibꝫ te bona
inuisibilia ꝑparasti: infunde
cordibꝫ nr̄is tui amoris effectum:
ut te in omībꝫ ⁊ sup omnia dilige
tes ꝑmissiones tuas que omne
desiderium superāt consequam̄ꝑ.
Jhū. Dixit ih̄c. d. s. Dñica vi.
Amen dico uobis: nisi ha Sc̄d mathe
bundauerit iusticia ura plusq̄m
scribar̄ ⁊ phariseor̄: ñ intrabitis ī
regnum celor̄. Et rel̃. om̄l̃ de eod.
Justicia phariseor̄ ē: ut ñ occidant.
Justicia eor̄. qui intraturi sūt in reg
num dei ē: ut ñ irascantur. Minī
mum ē q̄ ñō occidere. ⁊ qui illud
soluerit minimus uocabit̃ in reg
no celor̄. Qui autē illud impleuerit
ut ñ occidat. ñō continuo magn̄
erit. ⁊ aptus regno celor̄. sꝫ tamē

ascendit aliquē gradum. Proficiet
autem: si nec iram sciat. Quod si perfece
rit. multo remocior erit ab homi
cidio. Qua propter qui docet ut non
irascamur: non solvit legem ut non oc
cidamus. sed implet potius ut et fo
ris dum non irascimur innocenciam
custodiamus.

Audistis [Ca. xviii.] quia dictum est antiquis. Non
occides. Qui autem occiderit: reus e
rit iudicio. In lege autem iudicaba
tur: ut qui alium occidebat et ip
se occideretur. Ego autem dico vo
bis. Idest ego novus homo vobis
novis nova loquar. Quia omnis qui
irascitur fratri suo. reus erit iudicio.
Videndum est quantum inter sit in
ter iusticiam phariseorum et christiana
nos. qui introducit in regno ce
lorum. Ubi enim questio reum facit iu
dicio. hic autem ira reum facit ut
[illegible] iudicio. Qui autem dixerit
fratri suo racha: reus erit concilio.
Hoc verbum proprie hebreorum [illegible]
enim dicitur chenos id est [illegible]
et vacuus. quem possumus [illegible]
ta iniuria. absque [illegible]

Sed de ocioso [Ca. ix.] [illegible]
sermone redditur [illegible]
racione. quanto magis de contume
lia. Sed et signanter additur qui
dixerit fratri suo racha. Frater enim
noster nullus est nisi qui eundem no
biscum habet patrem. Cum quis simi
liter credat in deum. et noverit christum
dei sapienciam qua racione stulti
cie eulogio denotari potest. Si
offers munus tuum ad altare. et
ibi recordatus fueris. quia frater tu
us habet aliquid adversum te: re
linque ibi munus tuum ante altare.
et vade prius reconciliari fratri tuo.
et tunc veniens offeres munus
tuum ante altare. Sciendum cum il
le qui recte sui delicti veniam pos
tulat. quod prius hoc quod in ipso de
linquit relaxat. Munus enim non
accipitur. nisi ante discordia ab
animo pellatur. Qua in re pen
sandum est: cum omnis culpa mu
nere solvatur. quam gravis est cul
pa discordie propter quam nec munus
accipitur. Debemus itaque ad proximum
animum longe positum. longeque
[illegible] ante tempus: atque animum
subdere. humilitate illum ac beni
volencia placare. ut salvator con
ditor noster dum tale placitum nostre
mentis aspexerit: a peccatis nos
solvat. qui munus pro culpa suscipit.

Fratres. humanum dico [Capitulum]
propter infirmitatem carnis
vestre. Sicut enim exhibuistis membra
vestra servire immundicie et iniqui

4.5

ti. ad iniquitatē. ita & nūc exhi
bete mēbra uīa seruire iustīcie
in sc̄ificati
onem. A͛ Nisi habundauerit ius
titia uīa plusquā scribar̄ & phariseo
rū̄ intrabitis in regnū celor̄ aevia.
Bened. A͛ Si offeris munus tuū ad
te altare & recordatus fueris q̄a frat̄
tuus habet aliquid aduersū te relin
que ibi mun̄ tuum ante altare & ua
de prius recōciliari fratri tuo & tūc
ueniens offeres mun̄ tuum aevia.
Deus uirtutū cui coll͛ Omnia
est totum qd̄ est optimū. Insere pectorib; nr̄is amo
rem tui nōis & pīa. in nobis re
ligionis augmentū. ut que bo
na sūt nutrias. ac pietatis stu
dio que sūt nutrita custodias.
In ill͛. Cum Dn̄ica. vii. p̄ mart̄ P.
turba plurima eēt cum ihū. n͛
haberent qd̄ manducarēt. cōuo
catis discipl̄is ait illis. Misereor
sup̄ turbam: q̄a ecce iam t̄duo

sustinent me. n̄ habent qd̄ mā
In hac lecti ōe͛ xt eid͛. ducent. Et ill͛.
one frēs kmi ɔsideranda ē in
uno eodemq; redemptore nr̄o
distincta op̄atio diuinitatis:
& humanitatis atq; error euti
cis. qui unam tm̄ in xp̄o op̄ati
onem dogmatizare p̄sumit. p̄
cul a xp̄ianis finib; expellen
dus. Q͛s enim n̄ uideat hoc qd̄
sup̄ turbam miseretur dn̄s. ne
uel in edie. uel uie longioris la
bore deficiat. affectū esse & com
passione humane fragilitatis
qd̄ uero de. vii. panib; & pisciculis
lis paucis q̄tuor milia hominū
saturauit. diuine opus ēe uir
tutis. Mistice autē hoc miracu
lo designatur. qd̄ uiam p̄sentis
sec̄li aliter transire nequimus.
nisi nos gr̄a redemptoris nr̄i
alimento sui ubi reficiat. Lc͛. viii.
Hoc uere mistice inter hanc
refectionem & illam q̄nq;
panū ac duor̄ piscium distat
qd̄ ibi littera ueteris instrumē
ti sp̄uali gr̄a testamenti fideli
b; ministranda monstrata est.
Sane utraq; refectio in monte
celebrata ē: ut alior̄ euangelis
tar̄ narratio declarat. quia u
trisq; scriptura testamti recte

intellecta. altitudiñe nobis ce
lestium ꝑceptor mandat ⁊ ꝑ
mior utraqꝫ altitudinem xp̄i
qui ē mons domus dñi in uti
ce moncium ꝯsona uoce ꝑdicat.
Qr enim sup se ciuitatem siue
domū dñi. id est ecc̄liam ī alta
bonor extollit opum ⁊ gentibꝫ
cunctis manifestam exhibet.
ipe hanc ab infimis delectatio
nibꝫ abstractam. pane celi refi
cit. atqꝫ ad appetitum supne su
auitatis dato pignore cybi spū
alis accendit. Rc. ꝟ.

Misereor inqt sup turbam
qa ecce iam triduo sustinēt
me ñ habent qđ manducent.
Et si dimisero eos ieiunos in
domū suam [illegible]
[illegible]
[illegible] maris [illegible]
ant. Et ascendentes in montē
sedebat ibi. Et accesserūt ad eū
turbe multe. habentes secū mul
tos claudos. debiles ⁊ alios mul
tos. ꝓiecerunt eos ante pedes
eius ⁊ curauit eos. Turba ğ ꝓpter sal
uationem infirmor suor triduo
sustinet. cum electi quiqꝫ fidem
scē trinitatis lucidi. dño ꝓ suis
suorūqꝫ peccatis anime uidelicet
languoribꝫ pseueranti instancia
supplicant. Item turba triduo dñm
sustinet. quando multitudo fide
lium peccata que ꝑpetrauit ꝑ pe
nitenciā declinans. ad dñm se ī
ope in locutione atqꝫ incogitaci
one conūtit. Capłm.

Debitores sumus ñ carni.
ut scd̄m carnem uiuamus.
si enim scd̄m carnē uixeritis mo
riemini. si autem spū facta carnis
mortificaueritis uiuetis. Ant.

Misereor sup turba quia iam triduo
sustinent me nec habent qđ manducent
⁊ si dimisero eos ieiunos deficient ī
[illegible]
[illegible]
misit eos. Magnif. Coll.

Ds cuius ꝓuidencia in sui
dispositione ñ fallitur. te
supplices exoramus: ut noxia cūc
ta submoueas. ⁊ omnia nobis ꝓ
futura concedas. P. Dñica. viii.
Mt. Dixit ihc d. s. [illegible] in
Attendite a falsis ꝓphis qui ue
niunt ad uos in uestimentis o
uium. intrinsecus autē sūt lupi